

van Donderdag 23 Augustus.

Van dit Bijblad is de prijs vijf cent.

Oost-Indische Kolonien.

Per Batavia.

De berichten uit Batavia darringen in den tot 22 juni, en gescreven, hoe gewigtige en heugelijke gevolgen de inneming van Singaraja en de verdere wapenfeiten onze krijgsmacht op Balie gebad hebben. De oproerige vorsten van den eiland komen verzoeken, en zonden naar allen zinnen zich weldra overgeven. De 13 juni, de Nederlandsche wapenen hebben op alle punten de zege behaald; maar bij de vermelding dier roemrijke overwinningen, is tevens het droevige bericht medegebragt, dat de opperbevelhebber der expeditie, de generaal-majoor *Michiels*, den 25 mei, bij eenen nachtelijken aanval op Kosoemba, eene zware wond in het dijbeen bekwaam, die eene amputatie heeft ten gevolge gehad, welke echter het leven van dien dapperen krijgsman niet heeft kunnen redden, hij stierf nog dienzelfden dag, diep betreurd door al zijne wapenbroeders.

Blijkens het onderstaande bericht van 5 juni, had de gouverneur-generaal, ten gevolge van het overlijden des generaal *Michiels*, het opperbevel over de expeditie tegen Balie opgedragen aan Z. H. den luitenant-generaal hertog van Saksen-Weimar-Eisensch, kommandant van het Indische leger, die onmiddellijk naar Balie vertrokken was.

Batavia 5 juni 1849.

Bij besluit van 3 juni 1849, no. 1, heeft Z. Exc. de minister van Staat, gouverneur-generaal, Z. H. den luitenant-generaal, hertog *Bernhard* van Saksen-Weimar-Eisensch, kommandant van het Indische leger, belast met het opperbevel over de derde expeditie tegen Balie, terwijl Z. Exc. de vice-admiraal *J. P. Macchielsen*, kommandant van Zr. Ms. zeemagt in Oost-Indie en inspecteur der marine, belast blijft met het speciaal bevel over de scheepsmagt bij die expeditie, en het speciaal bevel over de landmagt opgedragen aan den luitenant-kolonel der infanterie *J. van Swieten*, onder het opperbevel van Z. H. den luitenant-generaal, kommandant van het Indische leger.

Voorts is bij besluit van 4 juni 1849, litt. A, aan den luitenant-kolonel der infanterie *J. van Swieten*, bevestigd door den kapitein-adjudant van Z. Exc. den minister van Staat, gouverneur-generaal, jhr. *Ths. van Capellen*, opgedragen het beleid en de behandeling van de verdere staatkundige aangelegenheden, met de tegenwoordige onderneming tegen Balie in verband staande; en zulks onder goed- en afkeuring van Z. H. den luitenant-generaal, kommandant van het Indische leger, die met het oppertoezicht over de behandeling van de staatkundige aangelegenheden is belast.

Ofschoon men zich vleijen mag, dat na de overmeestering van Djagaraga, nadat de radja's van Beliling en Karang-Assam ontroond en waarschijnlijk, even als de goestie *Djelanrick*, gedood zijn, en na de nu laatstelijk te Soengie Lawas en Kosoemba plaats gehad hebbende tuchtiging van Kloukong, de Baliesche geschillen, zonder verdere bloedvergieting, zullen kunnen worden beslecht, zoo is echter het tegendeel nog mogelijk. In het vooruitzicht van die mogelijkheid, en om in allen gevallen de onderhandelingen tot een eindregeling te doen komen, en aan dezelve meer klem bij te zetten, worden, ter vervanging en aanvulling van de zieken, zoo te Batavia als te Soerabaja, eenige versche troepen, onder welke de kompanie walbusschutters van het 1ste bataillon infanterie te Batavia, en de helft van het 14de bataillon te Soerabaja ingescheept; ten einde Z. H. den opperbevelhebber bij zijne komst op Balie te vergezellen; terwijl eindelijk het vereischte wordt voorbereid, om, zoo het noodig ware, de strijdkrachten nog meer te versterken en tot afdoening van zaken te geraken.

Z. H. de luitenant-generaal, kommandant van het Indische leger, scheidt zich heden in aan boord van Zr. Ms. stoomschip *ETNA*, bij ongeschiedheid van den luitenant-ter-zee der 1ste klasse *J. A. C. Eschauer*, gekommandeerd door den luitenant-ter-zee der 2de klasse *J. G. de Man*, en bestemd naar Soerabaja. Op dit stoomschip is reeds ingescheept de kompanie walbusschutters, en voor zoover bij aankomst te Soerabaja geen ander stoomschip beschikbaar mogt zijn, zal de *ETNA*, welke waarschijnlijk in den ochtend van 8 juni Soerabaja zal bereiken, op sleeptouw nemen het vaartuig, op hetwelk ingescheept zal worden het halve 14de bataillon, aldaar aanwezig.

Uit een rapport van den hertog van Saksen-Weimar, gedagteekend: Beliling, 18 juni 1849, blijkt, dat de troepen successievelijk naar Padang aan de Cove waren geretourneerd, en dat het laatste korps den 17 des ochtends ten 7 1/2 ure gembarquerd was. De hertog zelf was den 17 met Zijner Majesteits stoomschip *ETNA*, met het 14de bataillon aan boord, naar Beliling gestoomd en den 18 des morgens daar aangekomen. Zijne Doorluchtige Hoogheid had eene inspectie gehouden over het fort, het kampement en de troepen te Beliling, en heeft de magt, hem door den gouverneur-generaal bij een besluit van 4 juni 1849 verleend, om de zaken met Balie te beslechten, overgedragen aan den luitenant-kolonel van *Swieten*.

Na zese voorgenomen ontvoering van den hertog, gezamenlijk met den luitenant-kolonel van *Swieten* en den kapitein-adjudant van *Capellen*, met den radja van Bangli, tot regeling van zaken, zende de hertog de terugreis naar Soerabaja aannemen. — Z. H. had het einde der expeditie aan de troepen bekend gemaakt bij eene dagorder.

Wij antwoorden uit de Java'sche persantzen het volgende:

Batavia 1 juni 1849.

Heden had alhier plaats de begrafenis van den generaal-majoor-titulair *Andreas Victor Michiels*, zoon van *Josephus Michiels* en *Anna Elisabeth Gillis*, adjudant van wijlen Koning *Willem II*, kommandeur van de militaire Willems-orde, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, civilen en militairen gouverneur van Sumatra's westkust, opperbevelhebber van de derde Baliesche expeditie en commissaris van het Nederlandsch-Indische gouvernement voor de Baliesche aangelegenheden, in den vroegen morgen van den 25 mei, bij het afweren van eenen nachtelijken aanval op Kosoemba, op Balie, in het regter been gewond en ten zelfden dage overleden.

Op den 30 april 1797 geboren te Maastricht, trad hij in den aanvang van 1814 in Fransche dienst als 2de luitenant, en ging hij kort daarop in Nederlandsche dienst over.

Den 22 mei 1815 bevorderd tot 1sten luitenant bij het 3de bataillon van linie, nam hij deel aan den veldslag bij Waterloo en aan den veldtocht in Frankrijk.

Op den 3 juni 1817 te Batavia aangekomen, woonde hij den veldtocht in Cheribon en de affaire van Palimansang bij, terwijl hij den 29 augustus 1818 werd bevorderd tot kapitein.

Den 8 mei 1827 benoemd tot majoor, diende hij als kolonne-kommandant bij het leger te velde in de vorstenlanden op Java, gedurende de jaren 1825, 1826, 1827, 1828, 1829 en 1830, met den gevolge, dat hij, den 11 mei en den 3 november 1827 gewond, bij koninklijke besluiten van 22 november 1828, no. 28 en 29, werd benoemd tot ridder der 4de en der 3de klasse van de militaire Willems-orde.

In 1831 en 1832 nam hij deel aan den oorlog op Sumatra's westkust en de vernietiging van Naffar en Kottigan, en werd hij den 17 mei 1832 bevorderd tot luitenant-kolonel, en bij koninklijk besluit van 13 november 1832, no. 77, benoemd tot ridder van den Nederlandschen Leeuw.

In 1832 voerde hij eene expeditie aan tegen Djambie, bij Palembang, welke echter, ten gevolge van zijn beleid, tot geene dadelijke vijandelijkheden leidde.

Tot belooning van zijne buitengewone diensten bij den aanval tegen, en de daaropvolgende overwinning van Bonjol, den 3 oktober 1837, bevorderd tot kolonel, werd hij den 29 november 1837 benoemd tot civilen en militairen gouverneur van Sumatra's westkust, alwaar onder zijne bevelen, in 1838, werden veroverd de 13 kotta's, in 1840, Baros, Tapoes en Singkel werden vermeerderd, en in 1841 de gevaarvolle opstand van Batipo werd gedempt; terwijl in 1844 en 1845 een algemeene aanval op onze oostelijke grenzen werd afgewerd en Soengie Pago werd bezet.

Bij koninklijk besluit van 26 februari 1841 benoemd tot adjudant in buitengewone dienst van Z. M. den Koning, werd hij, ter zake van het dempon van den opstand van Batipo, benoemd tot kommandeur der militaire Willems-orde, bij koninklijk besluit van 29 augustus 1841, no. 9, en is aan hem, bij koninklijk besluit van 14 september 1843, no. 2, toegekend de rang van generaal-majoor; terwijl hem, bij besluit van 19 februari 1849, no. 7, voorloopig opgedragen werd het kommandement van het Indische leger, in afwachting van de aankomst van den door den Koning benoemden kommandant van hetzelfde.

In die hoedanigheid vertrok hij naar Balie, en sneuvelde hij aldaar als opperbevelhebber der derde Baliesche expeditie, en commissaris van het gouvernement voor de Baliesche aangelegenheden, na Djagaraga te hebben vermeerderd, den vijand van Laboeran Amok te hebben verdreven, en laatste-lijk de zege bij Soengie Lawas en Kosoemba te hebben bevochten, in de vervulling zijner pligten en in de overtuiging dat hij de zaken van Balie tot eene volledige en gunstige beslechting had gebragt.

Zelden heeft in Nederlandsch Indie iemand meer uitgeblonden door dapperheid en roemrijke wapenfeiten; zelden bezat iemand zoo zeer het vertrouwen der troepen, die hij steeds tot overwinning voerde; maar zelden heeft iemand tevens in daden van burgerlijk bestuur aan den dag gelegd meer schrandtheid en doorzicht; zoo dat het in hem twijfelachtig blijft, of hij meer schitterde door krijgbeleid dan wel uitmunte door ervaring in de knusten des vredes.

Zijn lijk werd gevolgd door Zijne Exc. den minister van Staat, gouverneur-generaal, den vice-president en de leden van den raad van Neerlandisch Indie, Zijne Hoogheid den luitenant-generaal, kommandant van het Indische leger, en door bijna alle ambtenaren en officieren, mitsgaders door de meeste aanzienlijke ingezetenen.

Bij den grafkuil werd door zijn hoog-eerwaarde, den bisschop van Kolophon i. p. l., coadjutor van den Apostolischen

vicaris, *P. M. Francken*, dienst gedaan en de gemeente toesproken; terwijl door den kolonel der artillerie *J. C. van Rijnvald* de diensten van den overledene werden herbeacht.

De algemeene deelneming aan deze begrafenis strekte ten bewijze van de hooge achting, welke de overledene bij ingezetenen van alle rangen en standen had weten te verwerven."

Eindelijk leest men in de courant van 23 juni:

In de eerste dagen van de maand april jl., werd door den resident van Djokjokarta berigt, dat zekere pangerang *Harjo Ronggo*, eigen broeder van den vroegeren hoofd-mitteling *Diepo Negoro*, en dus ook door den broederband verbonden aan den schoonvader van den tegenwoordigen sultan en aan vele andere prinszen van den eersten rang, sedert vele maanden een gedrag leidde, hetwelk hoogst bedenklijke gevolgen kon hebben. Hij had relatien aangeknoopt in aangrenzende residentien, en scheen te willen strijden voor het geloof, en om zijnen broeder *Diepo Negoro* als sultan op Java te brengen.

De resident verzocht, met eenigen spoed, magtiging, om bij de minste verschijnselen dat het oogenblik van opstand nabij was, of bij aanhoudende stellige overtuiging, dat de pangerang *Ronggo* zich aan het hoofd van eenen opstand wilde plaatsen, hem op te ligten en naar Samarang op te zenden.

Die magtiging werd zonder verwijl verleend, in het vertrouwen op des residents doorzicht en beleid, en dat hij ten aanzien van inlandsche vorsten en grooten de regtvaardigheid niet uit het oog zonde verliezen; terwijl gelijktijdig werden beraamd de noodige militaire maatregelen, om, zoo eenige opstand mocht uitbreken, dien binnen den engst mogelijken kring te beperken en ten spoedigste te dempen.

Bij een brief van 10 juni is sedert door den resident van Djokjokarta berigt, dat het oogenblik, op hetwelk de pangerang *Ronggo* de van des opstands wilde opsteken, zeer nabij was, daar opophoudelijk zendelingen van en naar de naburige residentien kwamen en vertrokken; reeds waren wapenen en de gebruikelijke teekenen van opstand uitgedeeld; zoodat de voornemens van den pangerang *Ronggo* ruchtbaarheid hadden verkregen en gisting veroorzaakten onder het volk, voornamelijk ter hoofdplaats en op de bazaars.

Onder deze omstandigheden heeft de resident gemeend te mogen gebruik maken van de aan hem verleende magtiging, na zich persoonlijk te hebben overtuigd, dat eromnis het bestuur van den sultan, als de naaste bezettingen van den pangerang *Ronggo*, zijn gedrag konden goedkeuren, of voor hetzelfde durfden borg staan.

Deze werd daarop door eenen zijner naaste bloedverwanten afgehaald en overgebracht naar des residents woning, waar hem werd aangezegd, dat hij werd genomen in verzekende bewaring, en waarom zulks geschiedde. Geen woort is door den pangerang *Ronggo* tot verschooning ingebragt; hij gaf gewillig zijne kris af en scheen zeer getuist in zijn lot. Kort daarna is hij, onder geleide van den 1sten luitenant der infanterie *Labaar*, langs den weg van Soerakarta, vertrokken naar Samarang, alwaar hij den 11 juni in staat van arrest aangekomen is.

Op deze wijze is Java, en in het bijzonder het landschap Djokjokarta, bewaard gebleven voor nieuwe woelingen en is gehandhaafd het gezag van den sultan, hetwelk door deze poging meer nog dan dat van het gouvernement zou zijn bedreigd.

In den avond van 3 juni is een zwaar onweder losgebarsten te Tjilatjap, in de residentie *Banjoemas*, vergezeld van stortregens, die, na het water te hebben opgehoopt, de omliggende landen stonden eenigen tijd onder water; de bliksem is gevallen op het koopvaardijfchip *de jonge Jan*, kapitein *Buis*, en heeft aan het takelwerk enz. eenige schade toegebracht.

De straat van Singapore wordt nog steeds onveilig gemaakt door de zeeroovers, en de haandel is zeer ongerust over degen staat van zaken; de kanonneerbooten maken jacht op de zeeroovers, maar konden ze nog niet achterhalen.

Nabij Singapore is eene vereeniging ontdekt, die vervalschte opium vervaardigt.

Frankfort, den 19 augustus. De tijdingen luiden heden zeer ongunstig voor de Hongaren. Temeswar is ontzet door de Oostenrijkers; de Russen rukken meer en meer zuidwaarts; de Hongaren zijn uit Moldavie teruggetrokken. Bij Komora blijft het op denzelfden voet. (Met den telegraaf heeft men te Berlijn de gewigtige tijding uit Weenen ontvangen, dat *Georgey den 13, bij Vilagos, met 30 tot 40,000 man de wapenen NEDERGELED en zich op genade of ongenade OVERGEGEVEN HEEFT.*)

De grootvorst *Michael* is te Warschau aangekomen. Volgens geruchten zou hij stedehouder in Polen worden.

